Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26421
Copyright: Admont, Benediktinerstift

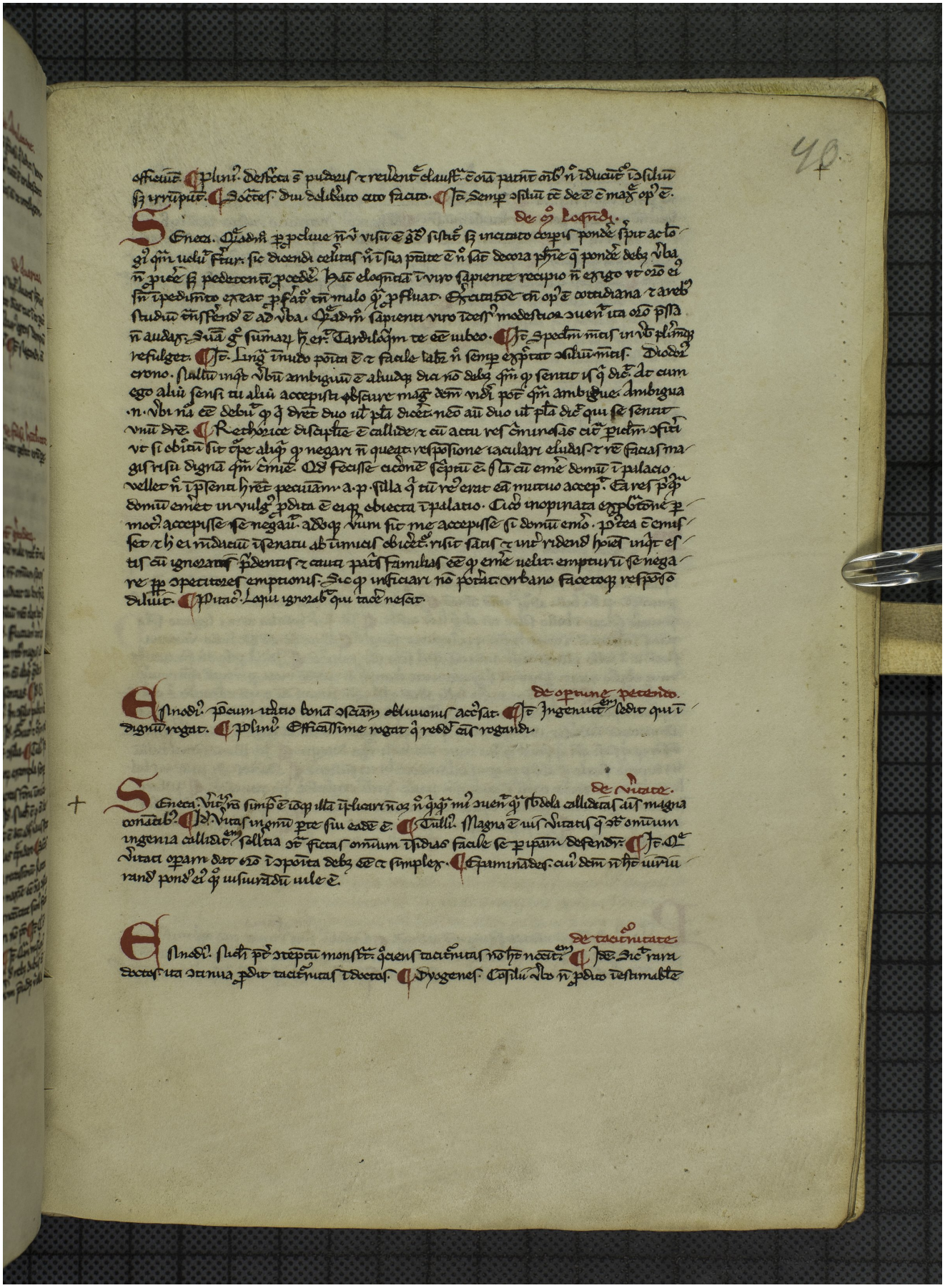

40

officiunt. ¶ Plinius. Desecta sunt pudens et reluent claustra et ora patent orbi ni reducantur in silentium et irrumpunt. ¶ Socrates. Diu deliberato cito facito. ¶ Item. Semper optimum est de re et maxime opportune.

De ornatu loquendi.

Seneca. Quadrupedum pecuniae non vitium est gradi sistere et incaeto corpus pondere sparge actogi quam uelut fluat. Sic dicendi celeritas non tuta parte est non satis decora phrase quae pondere debet verba non prece et pedetentim procedere. Haec eloquentia in viro sapiente recipio non exigo vt ordo eius in impetum exeat praeceptum in malo quod profluat. Exercitatione enim opus est cotidiana et arebit studium enisse fendere et ad vbera. Quadrupedum sapientia viro decessit modestior sueuetudo ordo possit non audax. Sua quae sumat habere. Tardilocum te esse iubeo. ¶ Item. Speciem meis in vitae planitiem refulget. ¶ Item. Linguae inuido porta est et facile latere non semper expectat aliquid meis. Diodorus cronos. Stultum inquit verbum ambiguum et aliudque dicat non debet quam quod sentit vt quod dicit. Et cum ego aliud sensi tu aliud accepisti obscure magis dem videri potest quam ambigue. Ambiguum. Vbi nam esse debuit quod dicit duo ut puta dicet. Nego aut duo ut puta dicet qui se sentit vnum dicit. ¶ Rethorice disputare et callidere et cum actu res omnes eius pietum offici vt si obiciat sit opere aliquo quod negari non queat responsione ioculari eludat et re facias magis risu digna quam emere. Qui fecisset iuconem separum et. Sta cum emere domum in palacio velleret non in psena hirtet peculiam a. p. Sulla quod tu re erat ea mutuo accepit. Ea res pecunia domum emere in vulgo prodita et eique obiecta in palatio. Cui inopinata expositione pro modo accepisse se negauit. Adeoque vnum sit me accepisse si domum emo. Potea et emisset et hi eiiniuicum in senatu ab inimicis obiecit. Risit statim et inde rideni hoiet inquit est tus cum ignorantes prudentes et cauta patris familias est quod emere uelit. emptum se negare per operiores emptionis. Sic quod inficiari non potest urbano facetoque responso deluit. ¶ Publio. Loqui ignorabo qui tacere nescit.

De opportune petendo.

Senodi. Procum iocatio tenta oscitantem obliuionis accessit. ¶ Item. Ingenuitatem ledit quis dignum rogat. ¶ Plinius. Efficacissime rogat quod redditur rogandi.

De vitate.

Seneca. Vitia non simplex idque illa in pluraque non quippe mihi sueuetudo callidetas aut magna conatab. ¶ Id. Vitas ingenii pre sui cadit et. ¶ Tulli. Magna est uis vitatis quod stultorum ingenia callidetas sellua et ficta omnium insidias facile se prudentem defendit. ¶ Item. Qui vitati operam dat ordo in proprio debet esse et simplex. ¶ Eumenides. cui dem in hoc uirtutum rand pondere ei quod usuurpatur iule est.

De taciturnitate.

Senodi. Sicut pedes strepitum monstrat. Quens taciturnitas nos hoc necessitatem. ¶ Item. Sic rara dicetur ita semina prodit taciturnitas detectas. ¶ Dyogenes. Consilium alto in proprio testimuble